

Załącznik do uchwały

Nr V/9/61/2015

Rady Powiatu Ciechanowskiego
z dnia 30 listopada 2015 r.

Zawiadomienie

o sposobie załatwienia skargi A.K. Na działalność Starosty Ciechanowskiego w sprawie zwrotu kosztów dojazdu na szkolenie dla bezrobotnych oraz „wydłużenia szkolenia”

Podstawa prawna stanowiska:

- 1) art. 229 pkt 4) , art. 237 § 3 oraz art. 238 § 1, art. 234 pkt 1) i 236 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 ze zm.)
- 2) ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U z 2015 r., poz. 149 ze zm.),
- 3) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2020 roku w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz. U. Nr 5 poz. 46).

Uzasadnienie faktyczne:

W dniu 25 listopada 2015 roku do Rady Powiatu ciechanowskiego wpłynęła przekazana drogą e- mailową, przez Wydział Polityki Społecznej Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego – Oddział Polityki Społecznej w Ciechanowie, złożona również drogą e-mailową, skarga A. K. na działalność Starosty Ciechanowskiego w sprawie zwrotu kosztów dojazdu na szkolenie dla bezrobotnych oraz „wydłużenia szkolenia”.

Skarżący podnosi w skardze zarzuty dotyczące niewłaściwego zastosowania przepisów prawa regulujących kwestie zwrotu osobie bezrobotnej kosztów przejazdu na szkolenie. Zdaniem skarżącego w jego sprawie powinna być zastosowana regulacja art. 56 kpa, a nie art. 41 ust 4b ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Uważa on, że to „świadoma fałszywa interpretacji Kodeksu postępowania administracyjnego w zakresie wykładni pojęcia czynności wezwania, objętej

zapisami rozdziału 9 k.p.a”. Według skarżącego „Postępowanie szukania i przedkładania mi ofert pracy się toczy – wobec mnie jako zarejestrowanego w Powiatowym Urzędzie Pracy Ciechanów bezrobotnego, wezwano się mnie na szkolenie w związku z tym i organ je prowadzący oznaczył na piśmie dla mnie te inne czynności jakie mają być dokonane – było nimi szkolenie i moja na nim każdorazowa obecność”. Odmowę zwrotu „ustawowych kosztów” skarżący uważa za „szantaż”, który zostanie zgłoszony do prokuratury. Skarżący uważa, że Starostwo Powiatowe w Ciechanowie powinno ponieść koszty jego dojazdów na szkolenie. Skarżący podnosi również, że działania Starosty w zakresie „utrudniania szkolenia, poprzez doprowadzenie szkolonego do wyżej przedstawionej stresowej sytuacji, kiedy szkolony nie ma za co dojechać, żądania pod groźbą sankcji obecności na szkoleniu ma znamiona przekroczenia uprawnień przez funkcjonariusza publicznego w rozumieniu kodeksu karnego. Podnosi również kwestię przyjęcia do wliczeń „ewidentnego braku środka komunikacji, jaki sobie przyjął za podstawę wyliczenia kosztów dojazdu”. Odnośnie zaś zarzutu „wydłużenia szkolenia” skarżący podnosi, że nie miał „możliwości spokojnej nauki na indywidualnym szkoleniu, myśląc w jego trakcie o tym czy mam za co wrócić i czy będę miał za co dojechać kolejny raz”. Skarżący uważa, że jego percepcja została w ten sposób znacznie ograniczona, czego dowodzi wynik egzaminu, na którym na 100 możliwych % nie uzyskał nawet 80 % oraz, że temat szkolenia „Podstawy prawa administracyjnego, cywilnego, rodzinnego z elementami procedury karnej i prawa pracy” wymaga większej ilości godzin. Formułuje wniosek, że wydatkowanie na nie publicznych pieniędzy na takie szkolenie nie ma sensu. Skarżący zarzuca naruszenie „od wielu tygodni kolejnych uregulowań Kodeksu postępowania administracyjnego uchwalonych przez Sejm w rozdziale 2 k.p.a”, w tym art. 6, 7, 8 i 9. Skarżący twierdzi również, że poniósł szkodę, gdyż zadłużył się na poniesienie kosztów dojazdu na szkolenie i narasta jego dług z tytułu odsetek.

Komisja Rewizyjna po rozpatrzeniu skargi, zaproponowała Radzie Powiatu Ciechanowskiego uznanie swojej niewłaściwości w części dotyczącej zwrotu kosztów dojazdu na szkolenie dla bezrobotnych i przekazanie skargi w tym zakresie według właściwości dyrektorowi Powiatowego Urzędu Pracy w Ciechanowie do rozpatrzenia w toku prowadzonego postępowania administracyjnego, zgodnie z przepisem art. 234 w zw. z art. 236 kpa, a w części dotyczącej „wydłużenia szkolenia”, uznanie skargi za bezzasadną.

O uznaniu niewłaściwości Rady Powiatu Ciechanowskiego w zakresie oceny kwestii zwrotu kosztów dojazdu na szkolenie, przesądziły następujące przesłanki:

Skarżący w przedmiotowej sprawie występował wielokrotnie do Powiatowego Urzędu Pracy w Ciechanowie, do Starosty Ciechanowskiego, do Wojewody Mazowieckiego, m.in. składając zażalenie na bezczynność Starosty Ciechanowskiego w zakresie objętym niniejszą skargą, do Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, do Ministra Finansów, jak również Prokuratury Rejonowej w Ciechanowie. Skarżący kierował również do Starosty Ciechanowskiego „wezwania do zapłaty” w zakresie zwrotu kosztów przejazdu na szkolenie, z informacją, że w tej sprawie wystąpi na drogę sądową.

Zarówno Powiatowy Urząd Pracy w Ciechanowie, jak i Starosta Ciechanowski informowali skarżącego wielokrotnie o stanie prawnym i faktycznym w kwestii zwrotu kosztów dojazdu na szkolenia, jak również możliwości zwiększenia ilości godzin szkolenia, w jakim uczestniczył. Informacje w sprawie zarówno Powiatowy Urząd Pracy jak i Starosta Ciechanowski przekazywali Wojewodzie Mazowieckiemu i Ministerstwu Pracy i Polityki Społecznej. Wojewoda Mazowiecki uznał zażalenie skarżącego na bezczynność Starosty Ciechanowskiego w przedmiocie zwrotu kosztów dojazdu na szkolenie za nieuzasadnione. Sąd Rejonowy w Ciechanowie odrzucił pozew skarżącego przeciwko Staroście Ciechanowskiemu o zwrot kosztów dojazdu w kwocie 46,81 zł. Prokuratura Rejonowa w Ciechanowie odmówiła wszczęcia dochodzenia wobec ustalenia, że nie popełniono zarzucanego przez skarżącego czynu.

W sprawie zwrotu kosztów dojazdu Wojewoda Mazowiecki pomimo przekazania skargi do rozpatrzenia Radzie Powiatu Ciechanowskiego, wydał decyzję administracyjną w sprawie, przekazując sprawę zwrotu kosztów dojazdu na szkolenie do ponownego rozpatrzenia Staroście Ciechanowskiemu. Decyzja w sprawie w wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy skarżącego, zostanie wydana przez działającego z upoważnienia Starosty dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy.

Zgodnie z przepisem art. 234 kpa, skarga w sprawie w której toczy się postępowanie administracyjne podlega rozpatrzeniu w toku postępowania, a nie w trybie skargowym. W myśl art. 236 kpa, organem właściwym do rozpatrzenia skargi jest organ uprawniony do wszczęcia postępowania lub organ, przed

którym toczy się postępowanie, a nie organ właściwy do rozpatrzenia skargi zgodnie z art. 229 kpa. Pogląd taki wyraził również sam Wojewoda Mazowiecki w rozstrzygnięciu nadzorczym nr LEX-I.41.31.226.2015 z dnia 21 października 2015 r.

Odnosnie drugiego zarzutu, tj. koniecznego rozszerzenia wymiaru godzinowego /.../ szkolenia”, Rada Powiatu Ciechanowskiego uznaje skargę za bezzasadną.

Na aprobatę zasługuje pogląd Starosty Ciechanowskiego, że środki finansowe jakimi dysponuje Powiatowy Urząd Pracy są ograniczone i muszą być rozdysponowywane w taki sposób, aby starczyć na racjonalną aktywizację jak największej ilości zainteresowanych. Skarżący nie był w 2015 roku jedyną osobą skierowaną przez Powiatowy Urząd Pracy w Ciechanowie na szkolenie. Takie skierowania otrzymało do dnia rozpatrywania skargi - 216 osób. Z tych powodów, Powiatowy Urząd Pracy nie wyraził zgody na rozszerzenie wymiaru godzinowego 100 godzinnego szkolenia. Było to stanowisko racjonalne i nienaruszające obowiązującego prawa.

Zgodnie z przepisem art. 40 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, celem szkoleń bezrobotnych, finansowanych z Funduszu Pracy, jest podniesienie ich kwalifikacji zawodowych i innych kwalifikacji, zwiększających szansę na uzyskanie lub utrzymanie zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej. Z regulacji tej wynika, zatem, że pomoc bezrobotnym w omawianym zakresie ma charakter uzupełniający względem działań podejmowanych przez bezrobotnych zamierzających podjąć odpowiednie zatrudnienie lub działalność gospodarczą. Oznacza to, że bezrobotny nie może oczekiwać, że organ sfinansuje mu wszystkie szkolenia, których ukończenie w subiektywnym odczuciu bezrobotnego, pozwoli mu na opanowanie umiejętności, które według niego zapewnią mu uzyskanie zatrudnienia czy podjęcie działalności gospodarczej. Ponadto, celowość skierowania bezrobotnego na szkolenie, jak również wysokość jego kosztów finansowanych z Funduszu Pracy, muszą być oceniane nie tylko przez pryzmat indywidualnego interesu bezrobotnego, ale także interesu społecznego, wyrażającego się w potrzebach innych bezrobotnych zarejestrowanych w danym Urzędzie Pracy i możliwościach finansowych tego Urzędu. Pogląd Starosty Ciechanowskiego w tym zakresie również zasługuje na aprobatę, co potwierdza orzecznictwo sądów administracyjnych (por. wyrok WSA w Olsztynie, II SA/Ol 615/09 z 17.12.2009 r.).

Mając na względzie powyższe Rada Powiatu Ciechanowskiego w części skargi uznaje swoją niewłaściwość, w pozostałym zakresie uznaje skargę za bezzasadną.

Pouczenie: Zgodnie z treścią przepisu art. 239 § 1 Kpa w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.

PRZEWODNICZĄCY RADY
Z. Gutowski
Zbigniew Gutowski